

РЕШЕНИЕ

№ 1283

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20231110209968 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от А. А. Ш., ЕГН ***** чрез адв. С. срещу наказателно постановление № 23-4332-008551/18.05.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание чл. 179, ал.2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание и чл. 185 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП .

В жалбата се релевирт доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление и се иска неговата отмяна. Оспорва се изводът на АНО, че жалбоподателката е навлязла на червен сигнал на светофарната уредба, като се твърди, че тя е навлязла на зелен сигнал на светофарната уредба, като поради забавяне на автомобила пред нея междувременно сигналът на светофара се е сменил, поради което нарушение на чл. 6 от ЗДвП не е извършено. По отношение второто вменено нарушение се поддържа, че към процесната дата жалбоподателката е притежавала валидно СУМПС, в уверение на което се представя копие от същото.

В съдебно заседание редовно призованата жалбоподателка не се явява, представлява се от адв. В. С. с представено по делото пълномощно.

Процесуалният представител на жалбоподателя пледира за отмяна на наказателното постановление като счита, че нарушението не е установено по несъмнен начин от АНО и от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Претендират се разноси, за които се представя списък. В постъпили писмени бележки допълнително се аргументира незаконосъобразността на наказателното постановление.

Въззиваемата страна - Началник сектор „Административно обслужване“ в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР - редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка, като обсъди доводите и възраженията на жалбоподателя, прие за установено следното от фактическа страна:

Към 11.04.2023 г. жалбоподателя А. А. Ш. била правоспособен водач и притежавала СУМПС №282421311 със срок на валидност до 10.08.2023 г.

На 11.04.2023 г. около 14:20 часа свидетелят О. А. М. управлявал лек автомобил марка „Рейндж ровър“ с рег. № *****, движейки се по бул. „Тодор Каблешков“ с посока на движение от бул. „Цар Борис III“ към бул. „Братя Бъкстон“.

По същото време жалбоподателката А. А. Ш. управлявала лек автомобил марка „Ауди“, модел „Ку 2“ с рег. № *****, движейки се по ул. „Майор Горталов“ с посока от ул. „Чучулига“ към бул. „Тодор Каблешков“.

Кръстовището на ул. „Майор Горталов“ и бул. „Тодор Каблешков“ било регулирано със светофарна уредба, работеща в автоматичен нормален работещ режим.

При приближаване към кръстовището на ул. „Майор Горталов“ и бул. „Тодор Каблешков“ и жалбоподателката А. Ш. навлязла в кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба и реализирала ПТП с навлизания на зелен сигнал на светофарната уредба и движещ се по бул. „Тодор Каблешков“ лек автомобил марка „Рейндж ровър“ с рег. № *****, управляван от свидетеля О. А. М..

След реализиране на ПТП на място пристигнал екип на ОПП- СДВР, част от който бил свидетелят А. К., който запазил местопроизшествието, разговарял със свидетели на ПТП и снел писмени сведения от свидетеля Н. П. И.. Впоследствие на място пристигнал и свидетелят В. И. С., младши автоконтрольор в ОПП- СДВР, който съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № 943218/11.04.2023 г. за нарушение на чл. 6, т.1 пр.2 от ЗДвП и чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателката, която го подписала, като посочила, че има възражения срещу него. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗДвП възражения срещу акта не постъпили.

Въз основа на така съставения АУАН на 18.05.2023 г. било издадено обжалваното наказателно постановление № 23-4332-008551, с което на жалбоподателката били наложени две отделни административни наказания за нарушения на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Препис от наказателното постановление бил връчен на наказаното лице на 21.06.2023 г., а на 06.07.2023 г. срещу него била подадена жалба.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите В. И. С., О. А. М., А. Методиев К. и Н. П. И., протокол №1844212 от 11.04.2023г и скица на ПТП към него, справка „Картон на водача“, копие от заповед № 8121к-13318/28.10.2019г. на министъра на вътрешните работи, ведно с акт за встъпване в длъжност, заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, писмо УРИ 819000-44889/15.08.2023г. на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Варна, писмо от Столична община.

По отношение реализираното ПТП не се спори, че жалбоподателката е била участничка в него, че същото се е реализирало на посоченото в АУАН и НП място, както и че жалбоподателката е управлявала лек автомобил марка „Ауди“ с рег. № ***** – тези обстоятелства се установяват от показанията на свидетелите, както и от протокола за ПТП, съставен от дошлия на място полицейски служител Илиян И., който е огледал щетите по двата автомобила и е отразил констатациите си в протокола за ПТП. Основният спорен въпрос се съсредоточава в обстоятелството, дали жалбоподателката е навлязла в кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба. Съдът намира, че отговорът на този въпрос е положителен.

На първо място следва да се отбележи, че видно от писмото от Столична община, на процесното кръстовище няма изградено видеонаблюдение. Въпреки това наличните по делото доказателствени средства позволяват на съда да установи по несъмнен начин спорното обстоятелство. В жалбата е посочено, че след като навлиза в кръстовището на зелен сигнал на светофарната уредба, жалбоподателката е принудена да спре, тъй като автомобилът пред нея извършва маневра завой наляво, при което му се налага да пропусне пресичащи пешеходци, поради което и междувременно светофарът е сменил сигнализацията си. Това твърдение се опровергава от показанията на свидетелите М. и И.. Свидетелят М. е участник в реализираното ПТП и показанията му представляват източник на пряка доказателствена информация. В разпита си той посочи, че е управлявал автомобила си нормално, без да спира на светофар, тъй като за неговата посока светофарът е подавал зелен сигнал. Следователно, не може да се приеме за достоверно твърдението, че докато жалбоподателката е изчаквала в самото кръстовище сигнала на светофара се е сменил – очевидно е, че същият е подавал зелен сигнал за свидетеля М. известен период от време, поради като същият дори не е спрял на светофара. В подкрепа на изложеното е и обстоятелството, че ударът между двете ПТП е бил силен, констатирани са значителни щети по двата автомобила. Свидетелят посочи, че след ПТП водачката на другия автомобил му е заявила, че погрешно е възприела светофара на свидетеля М. като такъв, отнасящ се до нейната посока на движение.

Твърдението, че жалбоподателката е изчаквала преминаването на друг автомобил се опровергава категорично от свидетелката И., на чиито показания съдът се довери, като отчете, че същата е случаен свидетел на случилото се, незаинтересована е от изхода на делото и не се намира в близки отношения с която и да е от страните по него или с другия участник в ПТП- свидетеля М.. Свидетелката подробно изложи пред съда личните си възприятия относно реализираното ПТП, като посочи, че кръстовището, което се намира пред магазин Кауфланд е било празно непосредствено преди ПТП и когато се

оглеждала, за да пресече на пешеходния светофар е имало само един автомобил отсреща, като около автомобилът, който е идвал перпендикулярно отдясно /тоест автомобилът на жалбоподателя/ не е имало други автомобили.

Съдът кредитира и показанията на полицейските служители А. К. и В. С. като обективни и безпристрастни. Свидетелят К. посочи, че е бил част от екипа, запазил местопроезшествиято. И двамата свидетели посочиха, че на място са разговаряли със свидетели, които не са пожелали да дадат писмено сведение и по техни данни автомобилът на жалбоподателката е навлязъл на червен сигнал на светофарната уредба. С оглед изложеното съдът намери, че по делото беше установено, че жалбоподателката е навлязла в кръстовището на бул. „Тодор Каблешков“ и ул. „Майор Горгалов“ на червен сигнал на светофарната уредба.

От писмените доказателства по делото- писмо УРИ 819000-44889/15.08.2023г. на ОДМВР- Варна, сектор „Пътна полиция“, ведно със справка за статуса на СУМПС несъмнено се установи, че към 11.04.2023 г. жалбоподателят А. А. Ш. е била правоспособен водач на МПС и е притежавала валидно свидетелство за правоуправление, а установеното по време на проверката в деня на ПТП е било поради операторска грешка.

От представените по делото копия от заповеди се установява компетентността на актосъставителя и на административнонаказващия орган, а от справката - картон на водач не се установиха нарушения на ЗДвП от страна на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок за обжалване, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В настоящото производство районният съд следва да провери изцяло законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи - видно от т.1.3.2 от представената по делото заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, актосъставителят в качеството си на „младши автоконтрольор“ е бил компетентен да съставя АУАН на ЗДвП. Действително в наказателното постановление е посочено единствено, че същото се издава от Д.Д. „началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция“, без да е уточнено кой е секторът. От представения по делото акт за встъпване в длъжност обаче се установява, че считано от 29.10.2019 г. Д.Д. е встъпила в длъжността началник на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което същата на основание т. 3.6 от заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи е била компетентна към 18.05.2023 г. да издаде обжалваното наказателно постановление.

Съдът намира, че при издаване на НП по отношение вмененото на жалбоподателката нарушение по т. 1 е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно на вмененото на А. Ш. нарушение не е

дадена прецизна правна квалификация.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН както АУАН, така и НП следва да съдържат посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. Същевременно, разпоредбата на чл. 53 от ЗАНН допуска издаване на НП дори и при допуснатата нередовност в АУАН /например нарушение на чл. 42 т. 5 от ЗАНН/ при условие, че е установена самоличността на извършителя и е безспорно доказано извършването на нарушението и вината на нарушителя. В процесния АУАН е посочено, че с действията си на 11.04.2023 г. жалбоподателката А. Ш. е нарушила разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Същата правна норма е посочена като нарушена и в НП. Разпоредбата на [чл. 6, т. 1 ЗДвП](#) е бланкетна и предвижда общо задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че преминаването от страна на жалбоподателя при подаден червен сигнал на светофарната уредба представлява „несъобразяване със светлинните сигнали”. Никъде в НП обаче не е посочено кой е нормативният акт и конкретния текст, който вменява задължение на участниците в движението да не навлизат в кръстовище и да не преминават при подаден червен сигнал на светофарна уредба. Разпоредбата на чл. 6 т. 1 от ЗДвП не посочва при какви светлинни сигнали какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Съгласно чл. 14, ал.1 от ЗДвП, Министерът на регионалното развитие съвместно с Министъра на вътрешните работи и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредба условията и реда за използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, като такъв подзаконен нормативен акт представлява Наредба № 17/23.07.2001г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. Тоест чл. 6, т.1 се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при подадени различни по цвят светлинни сигнали на светофарна уредба. Както вече беше посочено, в чл. 57 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби които са били нарушени виновно”. Като не е посочил конкретната норма въвеждаща задължение за водачите на ППС да не навлизат в кръстовище при подаден червен сигнал на светофарната уредба, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление в тази му част.

По делото несъмнено беше установено, че към инкриминираната дата – 11.04.2023 г. жалбоподателката Ш. е била правоспособен водач, притежавала е валидно СУМПС №282421311 със срок на валидност до 10.08.2023 г.,

поради което вменено ѝ нарушение на чл. 150а от ЗДвП не е извършено и наказателното постановление следва да се отмени и в тази му част.

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателят. Видно от представената разписка /л. 59-60 от делото/ заплатеното от жалбоподателката Ш. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция е размер на 600 лева. В придружителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда от въззиваемата страна е направено възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение. Съдът намира, че възражението е неоснователно. Процесуалният представител на жалбоподателя е изготвил жалба срещу НП и се е явил в две съдебни заседания, в рамките на които са разпитани общо четирима свидетели, имал е активно процесуално поведение, отделно е депозирал писмена защита, като следва да се държи сметка, че е защитавал жалбоподателя по две отделни административни обвинения. Ето защо съдът намира, че адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева не е прекомерно и същото следва да се присъди на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 т. 1 и т. 2 и чл. 63д от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-008551/18.05.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание чл. 179, ал.2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на А. А. Ш., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание и чл. 185 от ЗДвП на А. А. Ш., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП .

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. А. Ш., ЕГН ***** сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща сторени от нея разноски за адвокатско възнаграждение в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____